ANUL VII — Seria II.— No. 51 | 6 PAGINI | 3 lei | C. | Marţi 26 Noembrie 1940

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60

ABONAMENTE: 1 an . . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . . „ 500; 3 luni . . . . . „ 250

Campionatele regionale

Tâlmaciu şi Vif. Dacia câştigă crossul juniorilor

IAR RADU IONIŢĂ (C.F.R.) şi ST. ROMAN PE ACELA AL SENIORILOR

Ion Ionescu cel mai bun dintre „bătrâni"

Plecarea în crossul seniorilor

La zece şi jumătate eram pe terenul dela Şosea. Dar la aceiaşi oră, la doi kilometri de acolo, pe marginea lacului Băneasa, patru oameni fugeau cu gândul la ce a fost odată. Femeile frumoase îşi retrăesc tinereţea, răsfoind albume şi scrisori; atleţii, alergând ca altădată, cu fantofi cu cue, în tricou şi la braţ cu amintirea anilor ce au trecut...

La 39 de ani, Kiki Dumitrescu, câştigătorul a două campionate naţionale de cross, termină cinci mii de metri, cu surâsul, care lipseşe deseori tinerilor.

— Sunt optusprezece ani de când n'am mai alergat, ne mărturiseşte meditativ, după cursă.

— Vârsta mea! isbucneşte de lângă noi un concurent la juniori.

Am stat o clipă, gândindu-ne. Aşadar, Kiki Dumitrescu are aproape patruzeci de ani. Câte nu ne-ar putea el istorisi, despre timpurile de odinioară ale atletismului românesc? Din 1916 de pildă, când s'a clasat întâiul în cupa Cămărăşescu, învingând pe Mărăscu, Eliescu, Muşetescu. Sau mai târziu, în 1921 când câştigă crossul Eliescu. Ne-am promis ferm să stăm odată mai îndelung de vorbă cu acest atlet din vechea gardă şi ne-am zorit spre start, să nu pierdem plecarea juniorilor.

Cursa a fost frumoasă, şi Tâlmaciu ne-a arătat, pentru prima oară, că înţelege să-şi ducă spre biruinţă colegii. Lângă el, în pasul lui, Fătu şi Cristodorescu. Dar «atletul de cincisprezece ani» (Girescu) nu-i lasă să se bucure pe toţi trei de victorie. Şi până la urmă sfarmă acest triumvirat, luând locul al treilea şi-al lui Fătu.

Un alt atlet de cincisprezece ani, Alex. Muşină, a avut ambiţia să termine cu orice preţ parcursul, deşi rămăsese singur pe drum, deşi alerga întâia oară, deşi traseul avea cinci kilometri aproape. Pentru dârzenia lui, pentru dragostea ce o poartă şi o va purta desigur atletismului, Muşină a fost răsplătit cu un premiu. Este, pe cât îmi amintesc, întâia premiere a.. ultimului clasat.

Şi fiindcă vorbeam de premii, vă vom spune că Girescu a primit în dar un joc de ping-pong. Ne era teamă că de-acum va lăsa atletismul şi va învăţa tennisul pe masă. Dar, puştiul, parcă ghicind temerile noastre, ne-a privit senin, promiţându-ne:

— Mi-e tare drag atletismul. Şi nu voiu renunţa la el niciodată...

Dinu a lipsit ieri. In schimb a concurat Firea. Sunt atât de rare probel de marş, că stadistul s'a hotărît să meargă la cross. Intr'adevăr aşa este şi'n literatură. Dacă eşti poet, dar nu găseşti editor pentru volumul tău de versuri, nu începi să scrii romane?...

Şi înainte de a sfârşi, poate voiţi să vă spun care a fost cel mai activ om al zilei de ieri? Ei bine, toată lumea va fi de acord, că d. Ion Ionescu. L-am văzut în chiloţi şi tricou trecând primul linia sosirii în crossul bătrânilor, l-am urmărit apoi, în trening împărţind comisarii la posturi şi sfătuind de pe scara maşinii pe concurenţi.

Iar mai târziu, tot el, Ion Ionescu, de astădată pe bicicletă, însoţind pe traseu pe seniori. Şi, însfârşit, acelaş Ion Ionescu, civil îmbrăcat acum, la masa oficialilor, dăruind diplome, felicitând pe câştigători! Spuneţi şi dvs., n'avem dreptate numindu-l pe alergătorul şi oficialul Ion Ionescu cel mai activ om al zilei?!..

Crossul seniorilor

Două absenţe, a lui Dinu şi-a lui Tâlmaciu, au adus pe cea de a treia şi cea mai însemnată: a interesului. A fost o cursă care s'ar fi putut povesti şi fără s'o urmăreşti. Aşa cum ghiceşti în romanele proaste poliţiste, criminalul, şi'n comediile neizbutite, intriga. Dela început, Radu Ioniţă se distanţează, şi până la calea ferată Bucureşti-Constanţa are 50 m. avantaj asupra lui Teodosiu, Râşnoveanu, Tudor şi o sută, faţă de stadiştii Badea, Ahmet şi Tărtăreanu. Nu departe, iată-i şi pe Burcescu, Şerbănescu şi Firea.

Pe drum, peste arătură, până la podul Bănasa nu se petrece nimic nou. Radu îşi păstrează nestingherit şefia, iar în coadă schimbările sunt mici şi fără importanţă. Doar un fapt merită subliniat: depăşirea lui Râşnoveanu de către Tudor Dumitru.

Se trece din nou calea ferată Bucureşti-Constanţa şi ne-apropiem, pe poteca de lângă lacul Băneasa, de şoeaua Buzdugan şi lacul Herăstrău.

Mai au rămas doi kilometri de parcurs din cei nouă. Teodosiu măreşte pasul, dar Radu e prea departe, ca să mai poată fi ajuns. In urma lor, Râşnoveanu şi Tudor, ne oferă un duel de toată frumuseţea. Când alături, când unul în frunte, când celălalt, amândoi sunt dornici de victorie. Mai hotărît, pe ultimele sute de metri, Râşnoveanu îşi va întrece adversarul cu care a luptat atât de frumos, clasându-se al treilea. Dintre ceilalţi, Ahmet îl învinge pe Badea, iar Burcescu pe Tănăsescu şi Fira

CLASAMENT

1.	Radu Ioniţă, CFR	28.35
2.	Teodosiu, Stadiul Român	28.49
3.	Râşnoveanu, Venus	29.25
4.	Tudor Dumitru, CFR	30.15
5.	Ahmet, St. Român	30.21
6.	Tărtăreanu, St. Român	30.38
7.	Badea, St. Român	30.39
8.	Burcescu, Venus	31.14
9.	Tănăsescu, Victoria	31.30
10.	Firea, St. Român	31.37
11.	Şerbănescu, Victoria	32.03
12.	Drăghicescu, CFR	
13.	Grigorescu, CFR	
14.	Someşan, Vif. Dacia	

Cum vedeţi au fost concurenţi de la cinci grupări. Dar numai două au avut echipe complete. Nu e prea îmbucurător această constatare şi nici n'am voi s'o mai facem vreodată.

PE ECHIPE

Stadiul Român	2+5+6+7	= 20 p.
C. F. R.	1+4+12+13	= 30 p.

Crossul „Bătrânilor"

Ar fi putut strânge la start mai mulţi participanţi, dacă distanţa ar fi fost mai mică şi vremea mai frumoasă. Poate, fiindcă ar avea şi adevăratul ei sens, această alergare ar fi trebuit programată acum o Duminică, odată cu crossul Eliescu...

Doar patru foşti atleţi au răspuns prezent. Iată-i după vârste: Nicolae Cucu (31), Ion Ionescu (34), C-tin Lambrulescu (37) şi Kiki Dumitrescu (39).

In frunte a pornit, ca odinioară, Kiki. Dar au trecut ani decând nu mai alergase. Pare s'o ştie aceasta, Cucu şi Ionescu, cari-l depăşesc în curând, asigurându-şi ei conduce-

(Continuare în pag. 4-a)

Gloria C.F.R. a învins Sp. Studenţesc cu 2-1 (2-0)

Bucureştenii cu o echipă lipsită de doui titulari au reuşit să lase totuşi o impresie bună. Apărarea gălăţenilor în mare formă

GALAŢI 24 (Prin telefon). — In faţa a 1500 de spectatori s'a disputat astăzi în oraşul nostru matchul divizionar între Sp. Studenţesc şi Gloria CFR.

A fost o partidă plină de faze frumoase, ambele echipe luptând cu mult elan, iar calitativ jocul a fost deasemenea destul de bun.

Echipa locală a prestat un joc, în care dorinţa de victorie, a fost extrem de mare.

Studenţii nu şi-au putut reveni decât în cursul reprizei secunde, când au atacat intens, dar handicapul de două puncte nu l-au putut trece, datorită în cea mai mare parte şi formei impecabile a apărării gălăţene.

GLORIA A DESCHIS SCORUL IN PRIMUL MINUT

Jocul este început într'o alură vie şi din primul minut dintr'o centrare a lui Bărbulescu, Cucula marchează asigurând conducerea pentru gălăţeni

Gloria CFR atacă şi în minutul 30 se produce penalty în careul

BEFA

bucureştenilor. Popa atinge balonul cu mâna în care

Căpuşan transformă. Sportul Studenţesc revine şi în special în repriza doua domină.

Singurul punct al oaspeţilor a fost marcat în minutul 82 de Beraru, care a reluat o minge frumoasă dela Gică Popescu.

Egalarea este căutată cu insistenţă de bucureşteni, dar peste fundaşii gălăţeni nu se mai poate trece.

Dela Gloria CFR cei mai buni oameni au fost **Jarcă, Picoş şi Pepelea**, în timp ce la Sportul Studenţesc au plăcut: **Gică Popescu** şi **Mihăilescu**

S'au aliniat echipele:

GLORIA CFR: Justin, Jarcă, Picoş, Tudose, Pepelea, Mihăilescu, Bărbulescu, Buimuştiuc, Cucula, Tănase, Căpuşan.

SP. STUDENŢESC: Mişu Constantinescu, Titi Dumitrescu, Beffa, Bărbulescu, Constantinescu-Grecu, Popa, Beraru, Mihăilescu, Gică Popescu, Ştefănescu, Manolescu

INTRE OBLIGAŢIE ŞI INŢELEGERE

Un decret-lege pe care-l pregăteşte Organizarea sportului românesc va obliga întreprinderile industriale şi comerciale cu un număr de cel puţin 200 salariaţi să construiască pentru aceştia săli şi terenuri de sport.

In faţa obligaţiei, nu încape îndoială că cei vizaţi vor trebui să se supună; că vor exista la început murmure, este sigur. Dar că murmurele acestea vor trebui şi ele să dispară în faţa dispoziţiilor decretului, ca oricare paragraf de lege — cu caracter obligatoriu este iar sigur.

Dar pentrucă nu vrem să acordăm cuiva intenţii pe care poate nu le are, credem că printre cei car conduc întreprinderile pe care le vizează decretul ce se pregăteşte, se vor găsi şi oameni care să înţeleagă dela început că nu este vorba nici de noui şi nejustificate sarcini ce vor apăsa bugetele respectivelor întreprinderi şi nici de măsuri fanteziste.

Aceştia vor primi cum se cuvine reforma anunţată şi vor trece din proprie iniţiativă la realizări. Acestea vor fi şi cele dintâi ce se vor bucura de concursul anunţat de O. S. R. în sensul că, acolo unde mijloacele materiale proprii se vor dovedi insuficiente, forul de conducere al sportului românesc va interveni cu o parte din aparatura necesară.

Că aceiaşi conducători vor fi deasemenea primii cari să vadă foloasele acestei opere, este iarăşi un fapt cert.

Ceeace este trist este însă că aceştia vor fi foarte puţini. O ştiu la fel de bine cei cari pregătesc reforma şi care nu vor da înlături din cauza unor vechi concepţii ale patronilor noştri. Din nefericire, aceia cari au în proprietate sau sunt numai conducătorii marilor întreprinderi, sunt oameni la care interesul personal primează. Alergând după un cât mai mare câştig, oamenii aceştia au lichidat adeseori cu orice urmă a simţului de omenie şi cei de sub ordinele lor au fost adeseori simple numere.

Ca şi în celelalte domenii de activitate însă, vor înţelege, vor trebui să înţeleagă de data aceasta că o obligativitate care poate să li se pară superfluă fiind cu caracter sportiv — ceeace în concepţia d-lor înseamnă neseriozitate — vor trebui să înţeleagă că măsura aceasta obligatorie este destinată să fie preţiosul auxiliar al operei de îndreptare morală şi de oţelire fizică, operă întru împlinirea căreia se străduieşte azi România Legionară.

S. C.

O etapă calmă ca o zi de Mai

Cu excepţia Sp. Studenţesc care a cedat Gloriei C.F.R. echipele bucureştene au terminat victorioase

Unirea Tricolor se menţine în fruntea clasamentului. Mica a lăsat o frumoasă impresie

Rezultatele de ieri din Divizia A

BUCUREŞTI

Un. Tricolor — Mica 2-0 (1-0)

Venus — Gloria 2-0 (0-0)

CRAIOVA

F. C. Craiova — F. C. Brăila 6-2 (2-2).

GALAŢI

Gloria C. F. R. — Sp. Studenţesc 2-1 (2-0).

PLOEŞTI

F. C. Ploeşti — Ripensia 2-2 (1-1)

REŞIŢA

U. D. R.—Universitatea 4-1 (2-0).

Cea de a zecea etapă a campionatului diviziei Naţionale a fost o etapă normală, din toate punctele de vedere.

La Bucureşti echipele provinciale Mica şi Gloria au rezistat câte o repriză şi apoi au capotat. Unirea Tricolor şi Venus au câştigat cu acelaş scor 2-0.

Mica, în deosebi, a jucat foarte

Un atac al înaintaşilor Micei la poarta Unirei Tricolor

frumos şi a surprins plăcut publicul bucureştean.

La Reşiţa, Universitatea a fost învinsă pe nedrept de U. D. R. cu 4-1. In niciun caz, scorul nu-i real, studenţii sunt însă urmăriţi de ghinion.

Ghinionista-şef a campionatului, F. C. Craiova s'a răzbunat aşa cum prevăzusem. Victima a fost F. C. Brăila, care a cedat cu 2-6, — reluând astfel firul scorurilor astronomice cu care a început campionatul.

Clasamentul Diviziei A

Un. Tricolor	11	10	0	1	28: 7	20
Venus	10	7	2	1	32:11	16
Rapid	9	6	1	2	33:17	13
Ripensia	10	5	3	2	26:14	13
Mica	10	6	0	4	24:17	12
Sp. Stud.	10	6	0	4	28:21	12
U. D. R.	9	3	3	3	22:19	9
Gloria CFR	8	2	2	4	10:11	6
Gloria	9	2	2	5	11:19	6
FC Craiova	9	9	2	5	19:29	6
FC Ploeşti	10	2	1	7	14:34	5
FC Brăila	10	1	0	9	9:48	2
Universitatea	7	1	0	6	11:20	2

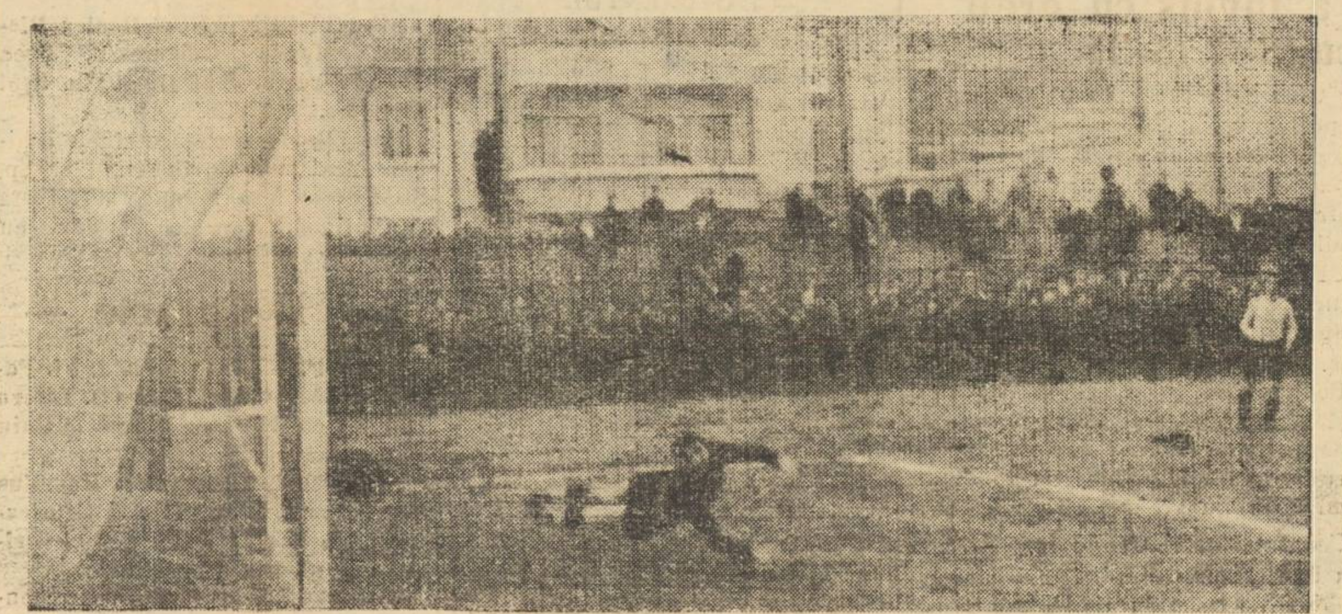
O altă echipă în mare revenire e F. C. Ploeşti, care, jucând cu Ripensia, a reuşit un destul de frumos 2-2.

In fine, la Galaţi Sportul Studenţesc, s'a izbit de o apărare de fier a Gloriei C. F. R.

Aceasta a făcut însă ceva mai mult decât să se apere, a câştigat cu 2-1.

Mica e o echipă cu multe posibilităţi dar cu tot atât de multe lacune

Lipsită de factorul determinant, atacul, formaţia din Brad a rămas o pradă uşoară pentru Unirea Tricolor, - care a câştigat cu 2-0

Un salt impresionant al lui Pop A. şi un goal care nu e cu nimic inferior

«Mica e o echipă foarte bună».

«Mica va surprinde publicul bucureştean», iată fraze care puteau fi citite în avant-cronicile matchului Unirea Tricolor — Mica, match câştigat de primii cur 2-0.

Dar cetitorii noştri şi publicul căruia i se repetau aceste fraze: dădea sceptic din cap: «Eh, reclamă, să se ducă lumea».

Şi când colo, acelaş public, care venise cu puţine speranţe şi multă neîncredere, a fost din primele minute, cucerit de elanul, viteza şi jocul deschis şi corect al echipei din Brad.

La un moment dat începuse lumea să creadă în posibilitatea unei victorii a oaspeţilor

Primul goal înscris de Unirea Tricolor, n'a risipit această credinţă şi goalul a fost socotit doar un accident.

*

Trebue însă să spunem că această credinţă a publicului, care umpluse până la ultimul loc, şi chiar mai mult decât atâta, tribunele arenei de la obor, — era de natură mai mult sentimentală decât raţională Nu că publicul ar fi dorit înfrângerea Unirii Tricolor, — departe de asta,— dar jucătorii dela Brad erau, sau păreau atât de tineri, jucau atât de spectaculos, cu atâta curaj, încât lumea ar fi dorit să nu fie în acest joc niciun învins şi niciun învingător.

*

Şi s'ar fi putut întâmpla aceasta, dacă echipa din Brad n'ar fi avut 2—3 goluri, dar goluri mari, în echipă.

Atunci întoarcerile, pasele, deschiderile lungi şi în cruciş, ar fi fost mai mult decât spectaculoase, ar fi fost utile.

Şi îndrăznim chiar să credem că având o altă extremă dreaptă şi un alt inter stânga, Mica ar fi putut chiar să câştige matchul de ieri.

Bineînţeles nu putem şti ce ar fi făcut Unirea Tricolor dacă s'ar fi văzut încolţită, realmente încolţită, pentrucă eri n'a fost nicio clipă prea serios ameninţată.

Probabil că în acest caz oborenii ar fi fost mai insistenţi, Sony Niculescu ar fi muncit mai mult şi ar fi înscris punctele necesare pentru victorie.

Posibil. E sigur însă că o extremă ca lumea în locul lui Chereslădeanu ar fi marcat sau ar fi făcut să fie marcate cel puţin două trei goaluri pentru Mica.

Aşa cum stăteau însă lucrurile, sarcina apărării oborene nu era prea grea. Ea nu avea de contat decât pe doi atacanţi adverşi: Cociuban II şi Marian. Ceilalţi trei erau cantitate neglijeabilă şi nu aveau nevoie să se ocupe de dânşii.

Pe Cociuban II l-a luat în seamă Petrescu care a avut sarcină de înger păzitor». Nu s'a deslipit o clipă de blondul centru înaintaş al Micii, l-a împiedecat regulat în acţiune, şi n'a putut niic măcar odată să tragă la poartă.

Aşa că singurul trăgător al Micii a rămas Marian, pe care nu a putut nimeni să-l ţină în frâu. Marian a jucat în câmp, cum a vrut, a trecut pe dreapta şi pe stânga, a driblat şi a tras ce putea însă să facă şi el singur şi subţirel cum este? Mai ales că două din shooturile sale s'au oprit în bară iar altul a trecut razant cu bara de sus.

Munca şi talentul său au rămas fără folos.

(Continuare în pag. III-a)

Exerciţiul fizic temei al sănătăţii sufleteşti

Ciclul de conferinţe la radio, început acum 7 zile, este o înlănţuire, de expuneri, astfel orânduite, încât problema educaţiei fizice să fie tratată pe toate feţele ei şi să fie cunoscute tuturor, mijloacele de înfăptuire.

Inainte de a desvolta subiectul meu: Exerciţiul fizic temei al Sănătăţii sufeleteşti voi anunţa câteva fraze din conferenţa pe care camaradul Manole Stroici a ţinut-o la microfon săptămâna trecută. Pornind dela ele voi lega prima verigă a lanţului de care am vorbit înainte

Spunea Manole Stroici că: Sportul înseamnă bărbăţie şi nu brutalitate; că este curaj nu violenţă şi că se face prin pasiune, iar nu prin ură şi cu dispreţ. A arătat în treacăt deci valoarea psihică a sportului. A enunţat aşa dar legătura între exer-

(Continuare în pag. 2-a)